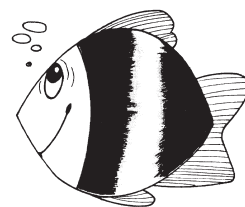

de colores

– az esztergom-budapest cursillo hírlevele –

HERPY GYURI ATYA 80 ÉVES

Egy nagyon felemelő és családias szentmisével és agapéval köszöntük meg az Úrnak és köszöntöttük Gyuri atyát 80. születésnapja alkalmából 2010. július 17.-én.

A két nagy lelkeségi mozgalom: a Cursillo és a Házas Hétvége közösen ünnepelt. Mindannyiunk és főleg Gyuri atya nagy örömeire igen sokan voltunk.

Az idei nyár talán egyik legmelegebb szombat délutánján gyülekeztünk, úgy kétszázötvenen, a Tours-i Szent Márton Plébánia Templomban. Dr. Juhász Gábor atya örömmel adta ezt a lehetőséget és segítségét, hogy Gyuri atyát kedves templomában köszönthessük.

A bevezető köszöntőt Gábor atya tartotta, majd Gyuri atya szívbemarkoló hitvallásával folytatódott a mise. Az ünnep fényét emelte Héjja Gyuri és barátainak közös gitáros éneklése.

A mise végén a Cursillo részéről Takács Alajos atya és Arató László köszöntötte az ünnepeltet.

A Házas Hétvége részéről Fülöp Ákos atya mondott köszöntőt, majd Fórián Szabó Gabi és Péter idézett fel sok közös, derűs emlékeket.

A sok-sok ajándék között kiemelkedő volt XVI. Benedek pápa írásos jókívánsága, köszöntője. Egy hófehér stóla, két szárán a Cursillo és a Házas Hétvége hímezett emblémájával és egy szép bőrkötésű fotóalbum, amelyben az 1991 óta készült fotók sokasága elevenítette fel

a Cursillo és a Házas Hétvége közel húsz esztendejét. A templomkertben tartott agapé mindannyiunknak felüdülés volt a forró templom után. Itt mindannyian személyesen köszönthettük és mondhattuk el Gyuri atyának szívből jövő jókívánságainkat, Ő fáradhatatlan derűvel, mosolygósan és örömmel fogadta a sok-sok jókívánságot. Bernolák Melinda vezetésével ügyes csapat készítette a finom falatokat. Közös meglepetés-tortánk osztatlan sikert aratott. Nagy is volt és finom is, és főleg „sokszínű” és ízű. Mindenkinnek jutott belőle, tanúsíthatják, hogy milyen finom volt. A sok-sok szendvicset és a süteményt mind megettük, az üdítőket és a finom borocskát mind megittuk. Rendrakás után boldogan mentünk haza egy szép és felemelő ünnepelés érzésével szívünkben. Gyuri atya életútjáról és papi tevékenységéről júliusban a rádió különböző adóin sok méltatás, vele készült interjú volt hallható, mi pedig szívünkben érezhetjük őt minden nap.

Mi, Cursillósok hálás szívvel köszönjük azt a sok-sok jót és szerető kedvességet, amit kaptunk Tőled.

Jó egészségben élj soká közöttünk Gyuri atya!!

De Colores!

Lejegyezte: Juhász Karcsi és Kati

A GRÉMIUM TÁJÉKOZTATÁSA

Szeretettel tájékoztatunk benneteket, hogy lesz folytatása a megkezdett ultreyának! Ahogy Zsolt atya mondta, ez a nyári hat alkalom, próba volt. A próba jól sikerült, levontuk a következtetéseket, tanulságokat. Az élmény megragadott bennünket.

A grémium munkatársképzéssel foglalkozó csoportja

dolgozik azon, hogy a folytatás is ugyanolyan sikeres legyen, mint a kezdet. Szeretnénk, ha minél többünket megszólítana, és vonzana a program, amelybe kívülről is bevonhatunk.

Kérjük, hogy figyeljétek a honlapot, (www.bpcursillo.hu) ahol hírül adjuk majd a folytatás körülményeit!

VÁZLAT AZ É-PESTI RÉGIÓ 10 ÉVÉRŐL ÉS TERVEIRŐL...

2010. szeptember 6.-án (a hónap 1. hétfője) összejöttünk a rendszeres ultreyára. Ezt a napot arra szántuk, hogy mérleget készítsünk a múlttól a jövő munkánk érdekében.

A beszélgetés témája: hogyan tovább, azaz miként fejlesszük és tegyük még hatékonyabbá az „örök 4. napot”?

Első, nyilvántartott bejegyzés össze-jöveleinkről: 2000. 01. 24., míg az utolsó 2010. 09. 06. Ez 10 és fél év! (12x10=120 + 8 = 128.)

Legalább 100-110 összejövétel, imával, énekkel, tanúságtétellel, csoportos beszélgetéssel, elmélkedéssel stb. Először az Egek Királynéja Főplébánia Katolikus Kultúrházában jöttünk össze négyen-öten. Összejöveleink időpontja minden hónap 1 hétfőjének estéje. Ma 40-50 cursillós alkotja a „törzsgárdát”, melyből általában 25-28 fő – elfoglaltságától függően – vesz részt ultreyánkon. Állandó segítő társunk, lelki vezetőnk Herpy Gyuri atya, akinek nem kis része van életünkben és eredményeinkben.

Változtak körülményeink, ezért 2009.-től már a plébánián kaptunk kényelmesebb helyet.

Az É-pesti régióban kb. 90-en végeztek cursillót. Ezek egy része a „törzsgárdánkhoz” tartozik, másik jelentős része visszatért-megmaradt eredeti közösségében, illetve aktív egyházközösségi munkát végez. Néhányan elköltöztek területünkről és nem tudunk róluk. Cursillósainkra mindig lehet számítani, ha a feladat megkívánja...

Néhány példa a tevékenységre:

Az évek során rendeztünk lelkinapokat Gödön, Angyalföldön, Újpesten a mi plébániánkon,

Babócsán, ultreyát Rákosszentmihályon, a Belvárosban, Újpesten.

Besegítettünk a pünkösöd-hétfőkön Máriaremetén. Részt vettünk a Városmisszióban, nyitott templomok eseményén. Minden évben nagyhét egyik keresztútjának vezetését végezzük. Feladatot vállaltunk a Zánkai Kárpátmedencei Keresztény Találkozó (sekretyei munka, kiscsoport vezetés stb.).

Tagjaink között vannak hitoktatók, áldoztatók, karitásban dolgozók, egyháztanács-tagok, más imacsoportok tagjai, cursillós munkatársak és rektor.

Ha más valami adódik, igyekszünk tenni...

A múlt évben elhatároztuk, hogy minden hónap 3. szombat estéjén „cursillós mise” legyen Újpesten a Főplébánián, melyet beszélgetés követ Horváth Zoltán atya irányításával.

A legfontosabb, hogy mindez közösséget formált, alakított ki...

Ez évi szeptemberi összejövételünk talán egy csekély mérföldkövet jelenthet.

Az a gondolat vezérelte a közösséget, hogy tovább kell lépni, el kell kerülni a rutinná válásból következő elszürkület, tovább kell erősíteni az „örök 4. nap” megélését.

A kiscsoportos beszélgetéshez indító gondolatokként az alábbiak hangzottak el:

1. tovább emelni első hétfői összejöveteleink színvonalát: többen vezessék az összejövetelet, új formák keresése és kipróbálása
2. újabb témákat felvetni, igényeket összegyűjteni

3. a kiscsoportos beszélgetéseket közösen összefoglalni

4. a 3. szombati közös szentmisék legyenek a cursillós misék, ahol a mi régióink közösen találkozik Krisztussal

5. erősíteni a cursillót új jelöltek keresésével és küldésével

6. fokozottabban, szervezettebben résztvenni az egyházi életben, mint cursillós közösség

Ezek megvalósításához szükséges:

– állandó együttgondolkodás és tervezés közösségünk életéről

– jobban támaszkodni és tovább erősíteni a kapcsolatot egymással és cursillós papjainkkal

– tovább fokozni az összejöveteleink aktivitását, létszámát

– fokozni a meghívást a cursillót még nem végzetek között és hívni őket vállalt feladataink elvégzéséhez.

– az Esztergom-budapesti grémiummal erősíteni a kapcsolatot.

– feladatokat keresni és vállalni Egyházunk életében.

A kiscsoportos beszélgetéseken (4-5 fő) sok javaslat, bírálat, új gondolatok, módszerek vetődtek fel:

1. Célszerű lenne a jelenlegi összejövetelek megtartása mellett további állandó összetételű kiscsoportok kialakítása, melyek saját lelki program szerint, az általuk meghatározott időben, helyen és gyakorisággal jönnek össze.

2. A hónap 3. szombatján legyen állandóan „cursillós mise”, ahol a szolgálatot a cursillo adja. Meg kell gondolni, hogy szentmise előtt lehetséges-e és hol (templom, plébánia) rövid szentségimádás. A mise után beszélgetés a plébánián Horváth Zoltán atya vezetésével.

3. A plébános atyával meg kell beszélni, hogy milyen elvárásai vannak, és milyen feladatokat szeretne adni az újpesti cursillónak.
4. Megvizsgálni, lehet-e adott feladatra (pl. sekrestyei munka segítése, templomi munka, ruha-karbantartás stb.) vállalkozó csoportokat kialakítani
5. Összejöveteleinken mindig más vállalja a vezetést (ima, ének, kiscsoportos beszélgetésekhez indító gondolatok, tanúságtétel stb.). Így, lehetővé válik mindenki gondolatának kifejtése, értékeinek közlése, tanúságtétele stb.
6. A kiscsoportos beszélgetések után a csoportok ismertessék beszélgetésük témáját és a kialakult véleményüket.
7. Néha több időt fordítani arra, hogy beszéljünk a „mi történt velem?” témakörben.
8. Előre, hosszabb távra meghatározni összejöveteleink programját és vezetőjét.
9. Ismerősi, baráti körből (4B) hívnunk közénk még cursillót nem végzett ismerőseinket, barátainkat.
10. Megküldeni mindenki számára az É-pesti régió tagjainak telefon és e-mail címeit a jobb kapcsolattartás céljából.

Reménykedünk, hogy elgondolásaink nem maradnak szappanbuborék tervek, hanem realizálódnak és hozzájárulnak számunkra az „örök 4. nap” még jobb, tartalmasabb megéléséhez.

A 2011-ES ÉV PROGRAMJAI:

2011. március 17-20. a 77. ffi cursillo

2011. március 24-27. a 81. női cursillo

2011. november 3-6. a 78. ffi cursillo

2011. november 10-13. a 82. női cursillo

2011. június 17-19.

Egyházmegyei munkatársi szeminárium

2011. október 7-9.

Lelkigyakorlat

LELKINAP ÉS TOBORZÓ A PEST-BELVÁROSI RÉGIÓBAN

Szeptember 11.-én szombaton a Szent Kinga Közösségi Otthonban találkoztunk.

Régiós közösségünket 2009. novemberében élesztettük fel, immár nem a Mária utcában, hanem a Belvárosi Főplébánián találkoztunk. Közösségünk, a meghívott Budatétényi cursillista közösség, és barátaink számára tartottunk lelkinapot. Gyuri atya a „kegyelem”-ről és „Krisztus alakjáról” beszélt. A világi munkatársaktól

„a suszterszék három lába mindennapi életünkben” tanúságtételeiket hallhattunk. A beszélgetéseket mindig kiscsoportban folytattuk.

Jó volt találkozni régi barátainkkal. Egyikük 1990-ben Iszkaszentgyörgyön végzett, és azóta nem vett részt találkozóinkon. Hálája a megszólított minket is meghatott. A közösségünknek szeptember 23.-án már ismét ultreya találkozója volt. Minden hónap második és negyedik csütör-

tökjén találkozunk a Plébánia templomban az esti 18.00 órai szentmisén, majd a Plébánia helyiségében folytatódik a találkozó. Programja változva tanulás (Gyuri atya előadása) és kiscsoportos megbeszélések mindennapi keresztény életünkről, ötrömeinkről, nehézségeinkről. Mindenkit, barátaitokkal együtt szeretettel várunk

Rébay Lajos

HÍREK

November 4-7. között férfi cursillo Leányfalun

Rektor: Frankovits György frankogy@t-email.hu +36-30-999-7777

November 25-28. között női cursillo Leányfalun

Rektor: Juhász Károlyné Kati juhaskat@gmail.com

Jelentkezni lehet a honlapon (www.bpcursillo.hu), vagy a rektoroknál.

REKTORKÉPZŐ ARSENIO PACHÓN

1. előadás: A Cursillo Mozgalom a Munkatársak Iskolájában

Most az egész mozgalomról fogok beszélni. Az iskola, a munkatársak iskolája magában foglalja az egész cursillót. Ott lebeg a cursillo fölött, ott van a cursillo összes eleme és felépítése fölött. A cursillo egyben a munkatársak iskolája.

A cursillo mozgalom egy módszer arra, hogy felélesztjük a keresztény életet. Világosan kell látnunk, hogy a cursillo nem „egyetlen” mozgalom, hogy elérkezzünk Krisztushoz, hanem csak egy a sok létező mozgalom között. A cursillo nem az egyetlen Istenhez vezető út, hanem egy út a sok közül. Rómában a Világiak Tanácsa összejövetelén több mint száz mozgalmat vettek számba a jelenleg létező mozgalmak közül az Egyházban. Mindegyik mozgalom nagyszerű és kiváló, attól a pillanattól kezdve, hogy Krisztusról beszél. Akármilyen formában is jelenjen meg benne Krisztus, ettől már rendkívüli.

A cursillo mozgalom számomra a legjobb mozgalom, melyben Krisztushoz közelebb kerülhetek. Azért mondom, mert mindannyian, akik részesei vagyunk ennek a mozgalomnak, cursillisták vagyunk. De nem minden cursillót végzett vesz részt a munkatársak iskolájában. A 4. nap nagyon fontos minden cursillót végzett életében. Nem együgyűség, amit mondok, azt akarom, hogy lássátok, hogy az iskola jelen van a mozgalom minden lépésében.

A cursillo ne csak a záróval befejeződő három nap legyen. A cursillo felajánlja nekünk a lehetőséget, hogy elkezdjük a 4. napot. A 4. nap két nagyon fontos eleme a kiscsoportok és az ultreya. Nem csak nagyon fontos, de teljes egészében szükséges is, hogy a cursillo szelleme szerint alakítsuk tovább az életünket. Ezt élteni a kiscsoportok összejövetele és az ultreya. A kiscsoportok és az ultreya fogja élteni a munkatársak iskoláját is. A munkatársak iskolája elnevezés nem hangzik elég jól spanyolul, ui. vezetőt jelent. A lelki életben ez a szó, hogy vezető, nem hangzik jól, de ahogy az előbb említettem, a cursillóban a cursillisták, akik a vezetők iskolájában vannak, nagyobb figyelmet szentelnek a cursillónak, ezért ők vezetők.

A munkatársak iskolája az az emelő, amely mozgatja az egész cursillót, de ez az emelő ugyanakkor mozgatja az egész világot is.

A cursillo egy olyan esetről szól, mint amely Szent Pállal történt a damaszkuszi úton, amikor leesett a ló-

ról. Mit látunk itt: 1/ Isten szeretete, 2/ szabadság, 3/ környezet. Isten szeretete minden mozgalomnak az alapja. Mindegyik mozgalomnak megvan a saját látásmódja Isten szeretetéről. Isten szeretete már a világ teremtése óta létezett. Ez a mi vallásunknak a lényege. Sajnos, mi emberek elfelejtkeztünk az Isten szeretetéről, annak ellenére, hogy Isten annyi ajándékot ad és folytonosan ajándékozik, mint pl. a teremtés, a szívárvány, a tízparancsolat, a manna. Ennek ellenére az emberek állandóan maguk felé fordulnak, önzőek. Az aranyborjú példája is mutatja, hogy mindig kételkedünk Istenben, amikor nem látható. 4000 évvel Krisztus előtt az emberek, akik Istenhez fordultak, félelemmel tették, féltek Istentől, ezért csináltak külső áldozatokat, hogy kifejezzék hálójukat Istennek. Jézus eljött, emberré lett és megváltotta az összes értéket. Csak egy szót mond nekünk: szeretlek. Isten a Szeretet. Ez Jézus Krisztus üzenete. És ez a szó összefoglalja, hogy Isten szereti az embereket. Nézzük a szamaritánus példabeszédet: Jézus Krisztus azt kérdezi, hogy ki az én felebarátom? Megkérdezte, hogy mit gondolsz, ki a felebarát? Ki tett jót? Te is tégy jót, ezt üzeni Jézus nekünk. Pált Jézus megkérdezi: miért üldözöl engem? Jézus azonosul az emberi személyekkel, akiket te, Pál üldözöl. Ez legyen akármelyikünk, Jézus azonosul velünk. Mindannyian Krisztuséi vagyunk úgy, ahogy vagyunk.

Amikor az irgalmas Atya meglátja a hazatérő tékozló fiút, nem kérdezi tőle, hogy mit csináltál a pénzzel, mit tettél a saját testeddel, hogy megmosakodtál-e? Nem, egyszerűen átöleli úgy, ahogy van. Nagy örömmel mondja, hogy most csináljunk egy nagy ünnepet. Ezt tanítja nekünk is Jézus. Ez az Atya szeretete.

Lássuk meg, ahogy az Atya fogadja az eltévedt fiát. Eduardo (Bonnin) nem talált ki semmi újat, csak kiemeli a valóságból azt, ami addig el volt rejtve. Ez ahhoz hasonlít, hogy tudom, hogy a föld alatt olaj van, de semmi nem beszél arról, hogy ott nyissak egy kutat. Eduardo ki akarta nyitni ezt a kutat, Isten szeretete, ami el van földve, ezt kiemeljük. Amit elfedtünk, azért kérjünk bocsánatot, ezt tudjuk megtenni. Ez a cursillo mentalitásának, elgondolásának a lényege. Ez a cursillo legalapvetőbb, leglényegesebb része egy ember életében. Nincs szüksége tanulmányokra, csak arra van szüksége, hogy menjen előre az életben Isten felé. Tudva azt, hogy Isten szeret engem, akármit is csinállok, mindig vissza tudok térni Istenhez, mert Ő engem vár és átölel. Tudnom

AL 2010. ÁPRILIS 23-25. LEÁNYFALUN

kell, hogy Isten mindig megbocsát nekem. Ettől azonban nem szabad azt mondanom és gondolnom, hogy én úgy élem az életem, ahogy akarom. Vállalnom kell, ha bűnt követtem el, ha elestem. Ez az alapvető magatartása a keresztényeknek, és ez a legfőbb alapja a cursillónak is. Ez a szabadság.

Eduardo felfedezi a szabadságot életének két pillanatában.

- 18 éves koráig mindig találkozik három barátal, megosztják egymással az életük eseményeit, az olvasott könyveket, melyeket megbeszélnek. 1935-ben találtak egy 100 pesetas bankjegyet. Akkor a 100 peseta nagy pénz volt, mostani értéke kb. 500 euro. A bankjegyet elvitték az elveszett tárgyak hivatalába. Eltelt egy év, a hivatal írt Eduardonak egy levelet, hogy jöhet a pénzért, mert senki sem érdeklődött az elveszett pénz után. Elmentek a pénzért és vettek belőle maguknak könyveket. Ami megmaradt, azt elvitték egy jótékonyági intézménynek. A négy barát együttesen ebben egyezett meg.
- A második mozzanat: Eduardo életében azok a fiatalok, akikkel a katonai szolgálata alatt találkozott, pont az ellenkező magatartást tanúsították, mint amelyet a barátaiban korábban megtapasztalt. Eduardo mégis felfedezett valamilyen speciális értéket ezekben a fiatalokban; őszinteség, barátság, kölcsönös bizalom. Ezekben a beszélgetésekben elmondták, hogy miket követtek el például a múlt héten szabadnapjuk alatt. Beszéltek a szexről, italozásról, stb. Eduardo ekkor kezdte el a kiscsoportos összejöveteleken a beszélgetéseket elmélyíteni. Azt mondta: ha bennünk, keresztényekben meglenne az az őszinteség, ami ezekben a fiatalokban, ha mi képesek lennénk elmondani, hogy én hogyan megyek a misére, hogyan hiszek az Istenben, hogyan imádkozom. Azt mondja, hogy ha mi képesek lennénk arra, amit ezek a fiatalok elmondanak a saját tetteikről, akkor a világ Krisztushoz fordulna.

Ez történik ma is. Mi is így vagyunk, mi is félünk Istentől beszélni az embereknek az utcán. Eduardo „vad őszinteség”-nek hívta ezeket a fiataloknak a kifejezési módját. Nekünk ugyanezzel a vad őszinteséggel kellene gyakorolnunk kapcsolatunkat Krisztussal.

Nagyon lényeges alapja annak, hogy a cursillo mozgalom igazán megszülessen: ez a környezet. XII. Piusz

1940. február 6-án Rómában elhangzott beszédében elmondta, hogy vannak elveszett juhok, amelyekre különösen figyelniük kell. Kiemelem, hogy világosan lássuk: a cursillo mozgalom olyan környezet számára született, amelyek a plébániákhoz tartoznak, de nem vesznek részt a plébániák életében. Ez nem jelenti azt, hogy nekünk nem kell részt vennünk a plébániák munkájában. Mint katolikus keresztények, nekünk ott kell lenni a plébániákon és ott közre kell működnünk a munkában. De nem ez a cursillo célja. A cursillo arra való, hogy segítse a papokat azokkal a személyekkel kapcsolatban, akik soha nem mennek a plébániákra. Ezek azok a helyek, ahová a pap nem tud elmenni, mert a papoknak ott van a saját munkája a plébánia központjában. A pap azonban nem jön el az én házamba és nem megy el egy bála és nincs ott az én munkahelyemen, ahol mi ott vagyunk. Itt van az én apostoli munkám! Mindez kapcsolatban áll a munkatársak iskolájával is.

A cursillo három napja rá van irányítva három találkozásra: 1./ találkozás saját magunkkal, 2./ találkozás Krisztussal és 3./ találkozás a közösséggel. Mindezek által érezzük meg és éreztessük meg azt a belső tapasztalatot, hogy Isten szeret engem.

Nagyon fontos küldetésünk, amit Kalkuttai Teréz anya mondott: semmit nem tudna anélkül tenni, ha nem tudná, hogy őt az Isten szereti. Eduardo szintén ezt mondta, hogyha nem tudná, hogy őt az Isten szereti, semmit sem tenne. A cursillo feladata, hogy megéreztesse ezt a belső, mély tapasztalást, hogy Isten szeret engem, és mint kereszténynek meg legyen az az apostoli érdeklődésem és buzgóságom, hogy közöljem ezt a nagy újdonságot az emberek nagy részével, élő szeretettel az eltávolodottaknak is. Szabadságom három szóban foglalható össze:

- Krisztus,
- személy és
- szabadság.

Ez az a három szó, amely meghatározza a cursillo összes részét.

Amikor befejeződik a cursillo három napja, elkezdődik a 4. nap. Vissza kell térnünk ahhoz, amit három nappal korábban otthagytunk. Amikor én befejeztem a cursillómat, a következő napon ugyanazzal a munkával találkoztam, mint ami korábban volt. Minden úgy maradt, mint amikor elmentem a cursillóra. Akkor mi történt? Ha találkoztam a cursillóban magammal, Krisztus-

sal és az embertársaimmal, akkor új szemeket kapok. A világ ugyanolyan, de én már nem vagyok ugyanolyan. A cursillo után új szemekkel látom ugyanazokat a dolgokat. A cursillo azt éri el, hogy provokál, megteszi, hogy éhezünk az embertársainkra. A többiekben, akik látnak engem, merüljön fel a kérdés: mi történt ezzel az emberrel? Nem történt más, mint megértettük, hogy mi a szabadság. Mindezekről beszélnek azok, akik befejezték a 3 napos cursillót. Ez nagyon fontos és mindenkinek a saját szabadsága. Ez ahhoz hasonló, amit olvasunk az Evangéliumban, hogy amikor Jézus feltámasztotta Lázárt, akkor azt mondta, hogy hagyjátok, hogy szabadon elmenjen. Nem mutat semmi utat Lázárnak, hagyjátok, hadd menjen. Amikor valaki kijön a cursillóból, szükséges, hogy tiszteljük az ő szabadságát, ne gyakoroljunk nyomást rá (például, hogy olyan legyen, mint amit én elgondoltam róla). Nem kell őt megterhelni azzal, hogy el kell mennie a misére, hogy Rózsafüzért kell imádkoznia, stb., de azt lássa, hogy mi misére járunk, felmerüljön benne a vágy, hogy ő is eljöjjön. Mi nem hánytorgathatjuk fel azt, hogy valamit rosszul tettek – nekik kell látniuk azt, hogy mi meg tudunk bocsátani.

Kétségtelenül segítenünk kell ezt a személyt: segítsük, de csak óvatosan. Ne úgy beszéljünk, mint a papok szoktak, mert mind azt fogja válaszolni, hogy ezt én így nem tudom. Ha úgy fordulunk hozzá, hogy hasonlóak vagyunk, mit teszünk mi a szabadságunkkal, akkor követni fog minket.

Ott, ahol élek, az egy négyzetméter, melynek a közepén van egy gyertya, amely én vagyok. Ha ez a gyertya meg van gyújtva Krisztussal, látni fogják a mellettünk elmenők ezt a fényt. Úgy fogják érezni, hogy közel vannak hozzánk, a mi fényünk őket is megvilágosítja. Ez minden cursillista feladata. Akkor a másik igyekezni fog, hogy a saját gyertyáját is égve tartsa, főleg azzal, hogy én a saját gyertyám világával is segítem.

Én meg vagyok gyújtva Krisztus által, világosítsam meg a másikat, ez érvényes minden cursillistára, de különösen érvényes a munkatársakra. Tartsuk szem előtt, hogy mindannyian szolgálunk! Senki nem való mindenre, de mindenki való valamire. Ez olyan, mint egy nagy épület: legyen földtulajdonos, akié a telek, legyen építész, aki megtervezi az épületet, szükséges egy építési vállalkozó, aki végig vezeti, ellenőrzi a munkákat, a különböző feladatokat. Szükség van még az épület elkészítéséhez az egyszerű munkásokra is, akik lerakják a téglákat, odahozzák a különböző építési anyagokat, keverik a cementet. Mi a fontos, mit gondoltok? A telek

tulajdonosa, az építész, vagy a munkás, aki a cementet hozza? Pont olyan fontos a terv, mint a cement és a vasbeton, ami megtartja az egész épületet.

A cursilloban mindannyian szolgálunk valamiben. Aki nem tud beszélni, de jól osztja szét a könyveket, vagy bármilyen más területen jól szolgál, mint akár itt is. Például mindenütt szükség van egy jó takarítóra. Ha ez a személy rendben teszi a dolgát és örömmel teszi, ugyanolyan jót tesz, mint bárki, akinek más a feladata, például tart egy előadást, vagy más feladatot végez. Mindenkinek a munkája fontos. Ez hasonló a Titokzatos Testhez. A szív a legfontosabb, de a szív erek nélkül nem tudna dolgozni. Ahhoz, hogy a vér odakerüljön a szívbe, erek kelljenek. Az erek azok, amelyek elviszik a vért a test minden részébe. Hasonlóképpen az érfal is nélkülözhetetlen. Mindannyian fontosak vagyunk és szolgálunk, és ez nélkülözhetetlen az egész számára. Fontos, hogy létezzünk a cursillo számára, mi élő tanúságtevők legyünk. Ha mi az Evangélium tanúságtevői vagyunk, akkor az egész kereszténység gerince leszünk és ez az alap. Eduardo alap gondolata, hogy Krisztust állandóan jelenlévővé tegyük az életben. Úgy gondoljuk, hogy ez könnyű? Nem, ne gondolja senki, hogy ez könnyű. Az is fontos, hogy tudjunk mindig felkelni, ha elestünk.

A cursillo utolsó beszéde a „tökéletes biztonság”. Azért hívjuk „tökéletes biztonságnak”, mert megerősítjük azt, amiről a három nap alatt beszéltünk. Például, amikor valaki be akar biztosítani egy autót, vagy házat, akkor köthet biztosítást. Ez a biztosítás lehet részleges, vagy az egészre kiterjedő kockázat. A cursillo azt ajánlja, hogy kössünk egy olyan biztosítást, ami minden kockázatot felvállal. Mi ez a tökéletes biztonság a cursilloban? Az, hogy folyamatosan hív ultreyára. A cursillisták a 4. örök napon folyamatosan kiscsoportokban vesznek részt az ultreyákon, ez olyan biztonságot ad, mintha biztosítást kötnénk egész életünkre. Ez azt jelenti, hogy elmondjuk és növekedünk abban, amit tanultunk a három nap alatt. Ha mi elhisszük a három nap alatt átélt igazságot, akkor a cursillo olyan hosszú ideig tart, ameddig mi akarjuk. A három nap csak egy kiindulási pont. Ha mi is úgy akarjuk, akkor ez lesz a kiindulási pont további életünk útján. Egy dolog nagyon fontos: hogy nem vagyunk elszigeteltek, érezzük, hogy nem vagyunk egyedül. Közösségben élünk, a mi döntésünktől függ, hogy valóban közösség lesz-e. Két sarok: az egyik a személy, a másik a közösség. Ennek a két lényeges pontnak a neve a cursilloban a közösségi pont, a kiscsoport, a másik az ultreya.

MÁRIÁVAL SZEMLÉLŐDNI A RÓZSAFÜZÉRT IMÁDKOZVA

A Mária tiszteletben az október hónap, a rózsafüzér imádkozásának a hónapja. Ebből az alkalomból II. János Pál pápa ROSARIUM VIRGINIS MARIAE c. apostoli leveléből idézünk, melyet a szent rózsafüzérről írt a püspököknek, a papságnak és a hívőknek.

9. „Elváltozott előttük, arca ragyogott, mint a nap” (Mt 17,2). Krisztus színeváltozásának evangéliumi jelenete, melyben a három apostolt, Pétert, Jakabot és Jánost magával ragadja a Megváltó szépsége, úgy tekinthető, mint a *keresztény szemlélődés képe*. Krisztus arcára szegezni a tekintetet, fölismerni a misztériumot emberségének mindennapos és fájdalmas útján, s végül meglátni az isteni ragyogást, mely véglegesen az Atya jobbán megdicsőült Föltámadottban nyilvánul meg, Krisztus minden tanítványának feladata, tehát a miénk is...”

10. „Máriában a Krisztus-szemlélés fölülmúlhatatlan mintaképét kapjuk. A Fiú arca különös jogcímen tartozik hozzá. Az Ő szíve alatt formálódott, emberileg hasonló lett hozzá, ami kétségtelenül még nagyobb lelki bensőséget is jelent. Senki sem hasonlítható Máriához abban, ahogy állandóan szemlélte Krisztus arcát. Lelki szemei már az angyali üdvözetkor rászegeződtek, amikor a Szentlélektől foganta őt; s a következő hónapokban kezdte érezni jelenlétét, és elképzelni arcvonásait. S mikor végre Betlehemben világra hozta, testi szemeivel is megpillanthatta a Fiú arcát, miközben bepólyálta és jászolba fektette (vö. Lk 2,7)...”

11. „Mária Krisztusra szegezett tekintettel élt, és megjegyezte minden szavát: „Emlékezetébe véste mindezt és szívében gyakran elgondolkodott raj-

tuk” (Lk 2,19; vö. 2,51). Jézus emlékei, melyek a lelkébe vésődtek, mindenho-va elkísérték, és a Fiú mellett élt életének minden helyzetében föl tudta azokat idézni...”

12. „A rózsafüzér Mária tapasztalásából kiindulva kifejezetten szemlélődő imádság. Ha megfosztanánk e dimenziótól, természetét vesztené...”

14. „Krisztus kiemelkedő értelemben ‘a Mester’, a kinyilatkoztató és a kinyilatkoztatás. Vele kapcsolatban nem csupán arról van szó, hogy megtanuljuk tőle azt, amit tanított, hanem ‘Őt magát tanuljuk’ (ismerjük meg)...”

15. „A keresztény lelkeség lényegi sajátossága, hogy a tanítványnak egyre inkább hasonlónak kell válnia Mesteréhez (vö. Róm 8,29; Fil 3,10.21)...”

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívunk Benneteket 2010. október 15.-én, pénteken este 7 órára a rákosszentmihályi plébánia közösségi házába, ultreyára.

Ez már a harmadik olyan ultreya ebben az évben, amelyen a Kőszegen, Tihanyban és Budatétényben végzett cursillistákkal közösen veszünk részt.

Lelki vezetőnk és vendég atyánk **dr. Gyurkovics István atya**, aszódi plébános, aki régi kedves és szeretett cursillista testvérünk.

Gyertek minél többen, hadd örülhessünk egymásnak!

Megközelítés: Fogarasi út-Csömöri út- Csömöri úton jobbra a második lámpánál a Rákóczi úton kell bejönni. A templom a baloldalon van, s mellette a közösségi ház.

Tömegközlekedéssel: Örs vezér térről a 31-es busszal a második megálló a Rákóczi út.

A megállótól néhány métert visszafelé jössz, majd a Rákóczi úton haladva meglátod a templomot.

